
SPORTIVE

Journal of SPORTIVE

<http://dergipark.gov.tr/sportive>

Emniyet Mensuplarının Rekreasyonel Etkinliklere Katılımlarında Engel Teşkil Eden Faktörlerin Belirlenmesi (Kütahya İli Örneği)

Kadir TARANCI¹, Aydın ŞENTÜRK²

¹ Dumlupınar Üniversitesi.Sosyal Bilimler Enstitüsü (ORCID ID: 0000-0002-0484-1179)

² Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Y.O.(ORCID ID: 0000-0002-8998-0134)

Orjinal Makale

Gönderi Tarihi:28.01.2019

Kabul Tarihi: 29.02.2019

Online Yayın Tarihi:30.03.2019

Öz

Bu çalışmada, emniyet mensuplarının rekreasyonel etkinliklere katılımlarında engel teşkil eden faktörlerin bazı değişkenler açısından belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırmaya, Kütahya İl Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı tesadüfi yöntem ile uygun örnekleme metodu kullanılarak seçilmiş 113'ü erkek 38' , kadın toplam 151 emniyet mensubu katılmıştır. Çalışma kapsamında hazırlanan veri formu iki kısımdan oluşmaktadır. İlk kısımda katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için kişisel bilgi formu; ikinci kısımda ise rekreasyonel etkinliklere katılımının önündeki engelleri katılımcıların algısına göre belirlemede Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Karaküçük ve Gürbüz (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan, "Boş Zaman Engelleri Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe formu 27 madde ve (a) birey psikolojisi (6 madde), (b) bilgi eksikliği (3 madde), (c) tesis yetersizliği (4 madde), (d) ulaşım sorunu (4 madde) (e) arkadaş eksikliği (3 madde), (e) zaman ve ilgi eksikliği (7 madde) biçiminde 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Anketlerden elde edilen verilerin analizi ve değişkenler arası karşılaştırmalarda SPSS 22.0 programından faydalanılmıştır. Bu araştırmanın sonucunda, katılımcıların cinsiyet, medeni durum, en çok yaşadıkları yerleşim birimi ile boş zaman engelleri puanları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilirken ($p<0,05$); yaş, çalışma yılları, boş zamanlarını nerede değerlendirdikleri ile boş zaman engelleri puanları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Anahtar Kelimeler: Emniyet Mensupları, Rekreasyon, Boş Zaman Engelleri

Examination Of Leisure Constraints Of Police Officers According To Some Variables (Case Of Kutahya City)

Abstract

The aim was to examine the leisure constraints of police officers' in terms of some variables according to student perception. 113 male 38 female 151 police officers in total, selected by coincidence method participated in this research. The data form prepared within the scope of the study consists of two parts. In the first part, a personal information form to identify the demographics of the participants; in the second part, "Leisure Constraints Scale", which was developed by Alexandris and Carroll (1997) and adapted by Karaküçük and Gürbüz (2007), was used to determine the constraints in participating recreational activities according to participant perception. The Turkish form of the scale consists of 27 items; (a) individual psychology (6 items) (b) the lack of knowledge (3 items) (c) facilities/services (4 items) (d) accessibility (4 items), (e) lack of partners (3 items), (f) time and lack of interests (7 items). SPSS 22.0 program was used for the analysis of the data and for the comparison of the variables. As a result of this research, there were significant differences between participants' gender, marital status and places lived as longest period and leisure constraints scores ($p <0,05$). On the contrary, there were not significant differences between age, working years, leisure activities and leisure constraints scores ($p>0,05$).

Keywords: Police Officers, Recreation, Leisure Constraints

¹ Sorumlu Yazar: Aydın Şentürk; E-mail: asenturk55@yahoo.com.tr

GİRİŞ

Bireyin boş ve serbest zamanlarını nasıl değerlendirdiğinin şekli, onların dinlenme, eğlenme, sakinlik gibi ihtiyaçlarını karşılamaya ve kişilerin hayata tutunarak hayata daha pozitif bakış açısı kazandırmaya olur. Bireyin isteklerine cevap vermek, uygun ortamlar hazırlamak, bireyin mutlu olmasını sağlamak ve bunların uygun değerlendirme ölçütleriyle hesaplanarak veriler elde edilmesi de bir o kadar gerekli bir tutumdur (Gülbahçe, 1996). Bireylerin bir şeyler yapmak konusunda özgürce tercih edebildiği, istemediği şeyleri reddedebildiği, ancak yaptığının mesuliyetini de alabilecek, hesabını verebileceği davranışlar sergileyebileceği zamandır (Erdem, 2011).

Modern toplumlarda insanların üzerlerinde hissettikleri çalışma hayatından kaynaklanan fiziksel bitkinlikler, rutin ve durağan aktiviteler, serbest zaman kullanımı ile birlikte azaltılmaktadır ve mümkünse ortadan kaldırılmaktadır. Teknolojik gelişmelerle birlikte çağımızın getirdiği sanayileşme beraberinde fiziki güç daha az kullanılmakta ve makinelerle üretim daha az zamanda daha fazla üretime izin vermektedirse de yine çağımızın hastalıklarından kirlilik, insanların birbirine uzaklaşması ve toplumsallaşmaktan sıyrılmaya serbest zaman kullanımının artmasına engel olabilmektedir. Bununla birlikte modernleşme yoluna giden insan tüm bitkinlik ve yorgunlukları ve yaşamını dengelemek adına serbest zamanı kullanabilmektedir. İnsanlar serbest zaman teknoloji medeniyet gereksinimleri ve ekolojik dengeyle birlikte toplumsal fayda çerçevesinde dengeyi sağlayabilmektedir (Erbesler, 1987, Avcı, 2009). Hiçbir maddi kazanım şekli olmayan, çalışanların gününün yorgunluğunu atan, bireyi sakinleştiren, yaşı ne olursa olsun dostlarıyla kurdukları bir alanda okumalar yapma, gezi turları düzenleme, ahşap boyama, çeşitli kurslara katılma gibi faaliyetlerle günün koşturmacalarından bir nebze de olsa kurtulmak, bireyin kendini yeniden bulması, kendini yenilemesi ve öğrenmeye açık hale gelmesi serbest zamanın değerlendirilmesinde yarar sağlar. Birey kendini geliştirerek daha özgüvenli hale gelir (Gezer, 2014). Boş zamanın verimli veya verimsiz kullanımlarında birtakım değerler meydana gelmektedir. Buna göre boş zaman doğru şekilde kullanıldığı zaman insana dinlenmek, eğlenmek, kişisel gelişim sağlamak, sosyalleşmek, vs. gibi insanın kendi kendini bulmasına yardımcı olur. Yanlış kullanıldığında ise; zararlı alışkanlıkların ortaya çıkmasına, dikkatsizlik, başıbozukluk, serserilik, asabiyet, ruhsal sıkıntı, duygu boşluğu vb... gibi davranışlar kazanılmasına sebep olur. İnsan yaratılışı itibariyle bir yerde sabit durmamaktadır. İnsan olumlu ya da olumsuz sürekli bir iş halindedir. İyi-kötü, doğru-yanlış, helal-haram şeklinde bir aktivite içinde olmak zorundadır (Önal, 2017).

Rekreatif etkinlikler bireylerin yaşam kalitesini arttıran ve hayata anlam kazandıran etkinlikler olarak görülmektedir. Bundan dolayı dünyanın her yerinde insanlar fiziksel, ruhsal ve toplumsal yararları nedeniyle rekreatif etkinliklere katılım sağlamaktadırlar.(Sevil ve ark.,2012). Bireylerin sosyo-ekonomik yapılarına bağlı değişkenler, rekreatif eğilim ve talepleri etkileyen önemli bir faktördür. Kişilerin tutumları, algılama ve tercihlerini etkileyen unsurların neler olduğunun bilinmesi rekreatif aktivitelerinin kalitesinin sağlanması açısından önemli bir şart olduğu bilinmektedir (Dorwart ve ark.,2004)(Kirtepe, 2018)

Son yıllarda ülkede boş zamanlar artık evlerde pasif hareketlerle geçirilmektedir. Doğan'a göre televizyon, mahalle kahveleri, başkaları hakkında konuşma erkekler ve kadınların boş zamanlarını nasıl değerlendirdiklerini göz önüne sermektedir (Doğan, 2000). Boş zamanların kullanımını etkileyen birçok faktör vardır. Örneğin sanayi ülkelerinde beden gücüne bağlı çalışmaların azar azar ortadan kalkması, erkekler ile kadınların boş zamanlarının artmasına ve boş zamanda bedenlerini kullanmaya yönelmiştir. Dolayısıyla boş zamanı değerlendirmeye yönelik aktiviteler daha önce görülmedik biçimde yaygınlaşmıştır. Bunun gibi boş zaman etkinliklerini arttıran ve değerlendirme biçimlerine etkileyen birçok etken oluşmuştur (Millen, 1983). Kaya (2011) ve Akyüz (2015), insanların aynı şeylere gereksinim duymadığını belirtmektedir. Gereksinim duyulan bir boşluktan kaynaklandığı ve bu boşluğun doldurulması isteğinin bu tanımları karşılamaktadır. Birey gereksinimlerini karşılayacak davranışlar sergilemekte ve gereksinimini karşılamaya verdiği hazla mutluluğa ulaşmaktadır. Bir gaye ve gereksinim doğrultusunda birey harekete geçer ve eylemleri gerçekleştirir. Bu gereksinimler bireylerin mental ve kişilik yansımalarında önemli bir yere sahiptir. Bazıları benzerlik gösterirken bireylerin değişik gereksinimlere değişik oranda arzuladıkları gözlemlenebilmektedir.

Rekreatif; 21. yüzyılın stresli kişileri için bir motivasyon aracı olma özelliği ile giderek bir gereksinim haline gelmektedir (Özışık, 1988). Yapılan birçok çalışmada, rekreatif faaliyetlerle toplumsal ve bireysel olarak sağlığımıza olduğundan fazla yarar sağladığı anlaşılmıştır. Rekreatif faaliyetler bireye çeşitli faydalar sağlarken bireyin belirli sorunlardan dolayı kendini geliştirmek adına yapacağı aktivitelerden vazgeçmesi olası bir durumdur (Karaküçük, 2007). Her insan boş zamanını etkili bir şekilde değerlendirmek ister. Bunu çeşitli aktivitelerde bulunarak kendini yenilemek, geliştirmek, hayatın monotonluğundan kurtulmak, işten daha farklı olarak yapmaktan zevk aldığı şeyleri yapmak, yeni deneyimler yaşamak, farklı insanlarla iletişim kurmak gibi farklı nedenlerden dolayı yapar. Ancak insanlar boş zamanlarını istedikleri gibi değerlendiremeyebilirler. Rekreatifliğe katılmada bireysel istekler

önemli bir yer tutsa da dışsal birçok faktör insanların rekreasyon aktivitelerine katılımını engelleyebilmektedir (Gülser, 2017).

Bireyler için serbest zamanlarını keyifle geçirebileceği yer arasında bir çekim olmaktadır (Guilliani&Feldman, 1993). Bu yüzden ev darlığı, giderek doğal yaşamdan kopma vb. nedenler serbest zaman faaliyetlerine katılımını engelleyeceği gibi şehrin koşuşturmalı temposu, şehirdeki nüfusun giderek artması ve teknolojik gelişmeler rekreatif etkinliklere katılımı sınırlayan etmenlerden bazılarıdır. Sınırlamalar bireyin enerjilerini ve güçlerini yerinde kullanamamaları, boşaltamamalarına sebep olarak gösterilebilir. Kişi enerjisini atamadığından kendini baskılar ve çoğunlukla gençlerin fazlaca kıpırdama isteği, değişim ve gelişim gereksinimi türlü sorunlara neden olmaktadır (Demirel,&Harmandar, 2009).

Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı emniyet mensuplarının rekreatif etkinliklere katılımlarında engel teşkil eden faktörlerin belirlenmesidir.

YÖNTEM

Bu araştırma, genel tarama maddelerinden biri olan kesit alma yaklaşımı ve ilişkisel tarama modeli ile çalışılarak ortaya çıkarılmıştır.

Katılımcılar

Çalışmanın evrenini, Kütahya ilinde görev yapmakta olan emniyet mensupları oluşturmaktadır. Katılımcılar, Kütahya ilinde görev yapmakta olan emniyet mensuplarından uygun örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Çalışma kapsamında hazırlanan kişisel bilgi formunda, katılımcıların cinsiyeti, yaşı, medeni durumu, kaç yıldır emniyet mensubu oldukları, boş zamanlarında vakitlerini nasıl değerlendirdiklerine yönelik bilgi toplanmıştır. Katılımcıların, rekreatif etkinliklere katılımın önündeki engelleri onların algısına göre değerlendirmede Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Gürbüz ve Karaküçük (2007) tarafından dilimize çevrilen, “Boş Zaman Engelleri Ölçeği” veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Ölçeğin kısa formu da Gürbüz ve ark. (2012) tarafından geliştirilmiştir. Fakat bu çalışmada Gürbüz ve Karaküçük (2007) tarafından uyarlanması yapılan uzun form kullanılmıştır. Ölçeğin Özgün ölçek, 29 madde ve 7 alt boyuttan oluşmaktadır. Bu alt boyutlar; (a) birey psikolojisi, (b) bilgi eksikliği, (c) tesisler/hizmet, (d) ulaşılabilirlik/parasal, (e) arkadaş eksikliği, (f) zaman ve (g) ilgi eksikliği biçimindedir (Alexandris and Carroll, 1997). Ölçeğin Türkçe formu 27 madde ve (a)

biyopsikolojisi (6 madde), (b) bilgi eksikliği (3 madde), (c) tesis yetersizliği (4 madde), (d) ulaşım sorunu (4 madde) (e) arkadaş eksikliği (3 madde), (e) zaman ve ilgi eksikliği (7 madde) biçiminde 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek maddeleri (1) “Kesinlikle Önemsiz” ve (4) “Kesinlikle Önemli” şeklinde bir sırayla sıralanmakta ve ona göre puanlanmaktadır.

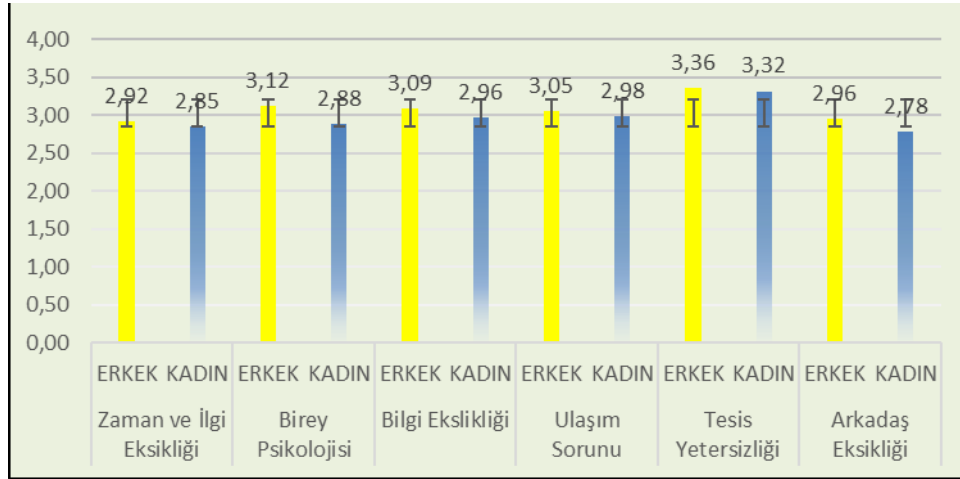
Analiz Yöntemi

Tez yazımında MS Word programı, verilerin düzenlenmesi ve grafiklerin çizilmesinde Windows MS Excel tablolama programı, istatistik testlerin yapılmasında Windows SPSS 22.0 İstatistik programı kullanılmıştır. İstatistik testlerde ilk olarak dataların parametrik testlerin ön koşullarını sağlayıp sağlamadığına Skewness ve Kurtosis (çarpıklık basıklık) değerlerine bakılarak -3.0 +3.0 aralığında yer aldığından verilerin normal dağıldığı gözlemlenmiştir. Jondeau ve Rockinger (2008) e göre alt boyutların çarpıklık ve basıklık katsayılarının +3 ile -3 arasında değiştiğinde bu alt boyutlarında normal dağılım parametrelerine uygun şartlar taşıdığını belirtmiştir. Veriler normal dağılım gösterdiğinden verilere istatistiki analiz olarak Bağımsız Örneklem T-Testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testleri uygulanmıştır.

BULGULAR

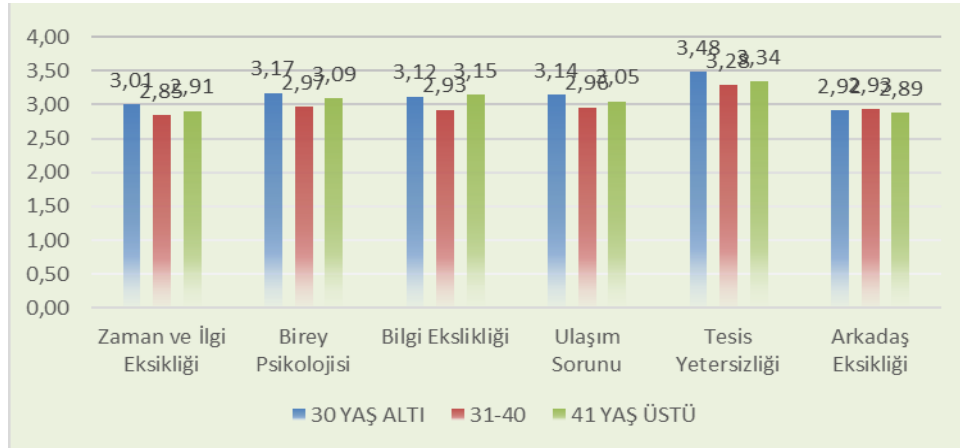
Katılımcıların demografik bilgilerinin dağılımlarına bakıldığında; katılanların % 74,8’i (N=113) erkek, % 25,2’ si (N=38) kadındır; % 19,9’u (N=30) 30 yaş ve altı; % 39,10’ u (N=59) 31-40 yaş; %41,1 i (N=62) 41 yaş ve üstündedir; % 67,5’i (N=102) Evli, % 32,5’ i Bekardır; % 19,9’u meslekte 1- 5 yılları arasında çalışırken (N=30) , %27,8’i (N=42) 6-10 yıl arasında; %39,7’si (N=60) 11-15 yıl arasında %12,6’sı (N=19) ise 16 yıl ve üzerinde meslekte görev yapmaya devam etmektedirler. Katılımcıların, % 8’inin (N=17) köyde, % 22,1’inin (N=56) ilçede, % 30,5’ inin ilde (N=53), % 39,4’ ünün büyükşehirde (N=25) yaşadıkları; % 11,3’ ü (N=17) Evde, % 27,8’ i (N=42) Kahvehanede, % 15,2 si (N=23) doğada ve dinlenme alanlarında; % 13,2’si (N=20) Eğlence yerlerinde, % 13,2’si (N=20) Spor tesislerinde ve % 19,2 sinin ise (N=29) alışveriş merkezlerinde boş zamanlarını değerlendirmekte olduğu belirlenmiştir.

Grafik 1: Cinsiyete Göre Boş Zaman Engelleri Düzeyleri

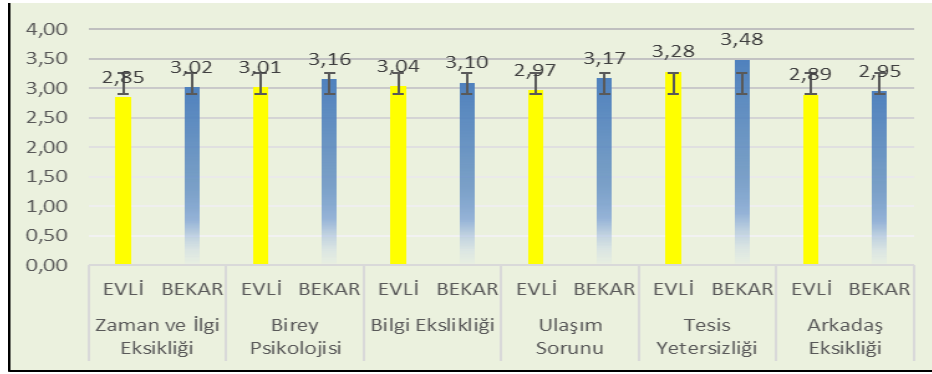
Cinsiyete göre boş zaman engelleri düzeyleri arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark oluşturup oluşturmadığını araştırmak için $\alpha=0.05$ anlamlılık düzeyinde bağımsız iki grup için Bağımsız Örneklem T-testi uygulanmıştır. Analiz sonuçlarına göre, cinsiyet değişkenine göre birey psikolojisi alt boyutunda istatistiki açıdan anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Buna göre Erkek katılımcılarının birey psikolojisi alt boyutunda elde ettikleri ortalamaları ($X=3,122\pm,50$) kadın katılımcıların ortalamalarından ($X=2,877\pm,62$) anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($t_{(149)}=2,441;p<0,05$).

Grafik 2: Yaşa Göre Boş Zaman Engelleri Düzeyleri

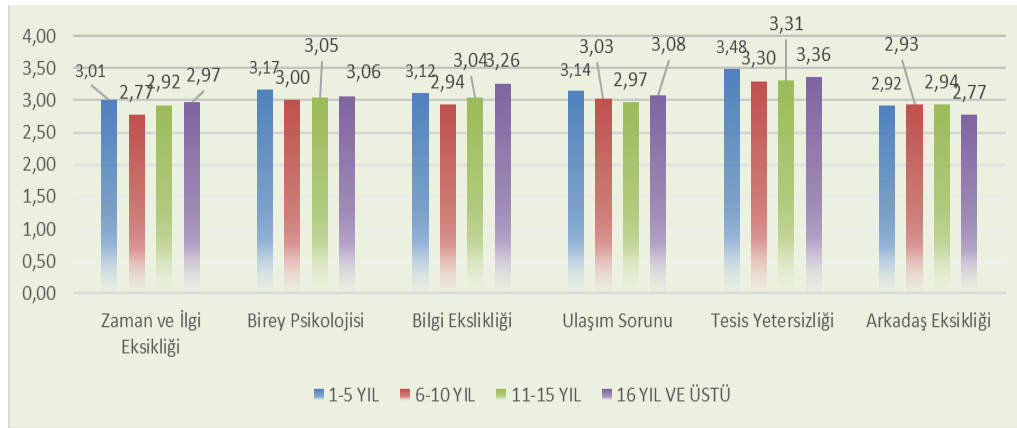
Yaş değişkenine bağlı olarak boş zaman engelleri düzeyleri arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark oluşturup oluşturmadığını araştırmak için $\alpha =0.05$ anlamlılık düzeyinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi uygulanmıştır. Analizler sonucunda, yaş değişkenine göre alt boyutlar arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$).

Grafik 3: Medeni Duruma Göre Boş Zaman Engelleri Düzeyleri

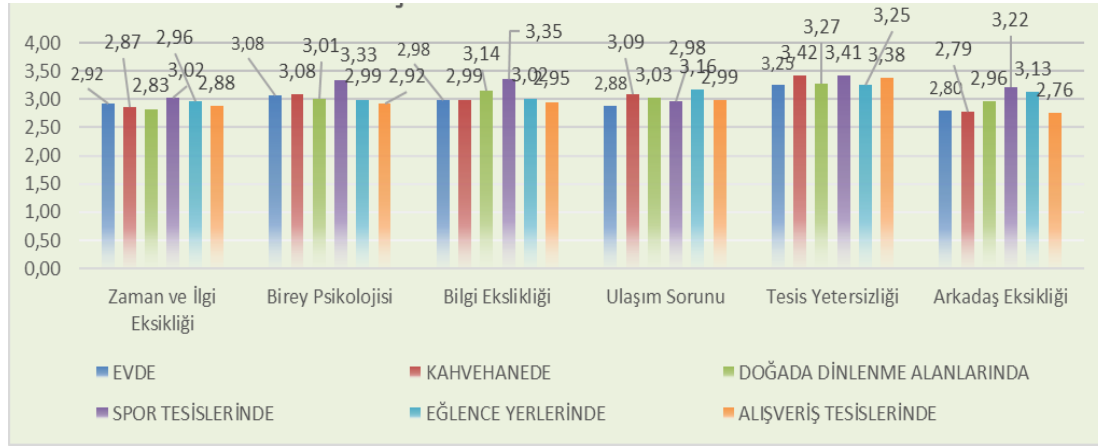
Analiz sonuçlarına göre, medeni durum değişkenine göre tesis yetersizliği zaman ve ilgi eksikliği alt boyutları arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p < 0.05$). Buna göre bekar katılımcıların zaman ve ilgi eksikliği alt boyutunda elde ettikleri ortalamaları ($X = 3,020 \pm 0,50$) evli katılımcıların ortalamalarından ($X = 2,847 \pm 0,46$) anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($t_{(149)} = -2,073; p < 0,05$). Yine bekar katılımcıların tesis yetersizliği alt boyutunda elde ettikleri ortalamaları ($X = 3,484 \pm 0,45$) evli katılımcıların ortalamalarından ($X = 3,281 \pm 0,52$) anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($t_{(149)} = -2,322; p < 0,05$).

Grafik 4: Çalışma Yılı Duruma Göre Boş Zaman Engelleri Düzeyleri

Çalışma yılı değişkenine bağlı olarak boş zaman engelleri düzeyleri arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark oluşturup oluşturmadığını araştırmak için $\alpha = 0.05$ anlamlılık düzeyinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi uygulanmıştır. Bu analizler sonucunda, çalışma yılına göre alt boyutlar arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p > 0.05$).

Grafik 5: Boş Zaman Değerlendirmelerine Göre Boş Zaman Engelleri Düzeyleri

Katılımcıların boş zaman değerlendirmelerine göre alt boyutlar arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmada, Kütahya Emniyet Müdürlüğünde görev yapan 151 polis memurunun boş zaman engelleri düzeyleri cinsiyet, yaş, medeni durum, kaç yıldır çalıştıkları, en uzun süre geçirdikleri ikamet yeri ve boş zamanlarını değerlendirme şekilleri arasındaki anlamlı farklılıklara bakılarak incelenmiştir.

Cinsiyet değişkenine göre birey psikolojisi alt boyutunda istatistiki açıdan erkeklerden kaynaklanan anlamlı farklılık bulunmuştur. İkinci ve diğ. (2014)'nin yaptıkları çalışmada da kadın katılımcıların erkek katılımcılara oranla anlamlı derecede daha yüksek değerler elde ettiği görülmüştür. Ayrıca Kırtape (2018) üniversite öğrencileri üzerine yaptığı çalışmada cinsiyetin birçok alt boyutta rekreatif engelleri etkileyen bir etmen olduğu sonucuna varmıştır. Yine çalışmamızdan farklı olarak Demir ve Demir (2006)'in yaptıkları çalışmalarda kadın katılımcılar erkek katılımcılara göre daha anlamlı ortalamalar elde etmişlerdir. Yapılan bu çalışmada farklı sonuçların ortaya çıkmasında örneklem grubunun emniyet mensupları olmasından kaynaklanmış olabilir. Çalışan kadınların boş zaman engellerini kendi yaşamlarında daha fazla hissetmeleri, iş yaşamından geri kalan kısımlarına daha çok aile ile ilgilenerken geçirmelerinden kaynaklanıyor olabilir. Ayrıca; Lakot (2015), ve Çelik (2014) tarafından yapılan çalışmalar da cinsiyet açısından anlamlı farklılıklar bulunamamıştır.

Yaş değişkenine göre alt boyutlar arasında herhangi anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$). Emir ve diğ. (2014)'nin yaptıkları çalışmada yaş değişkeninin boş zaman engel düzeyleri üzerinde anlamlı bir fark bulmuşlardır. Yine Polat (2017)'nin yaptığı çalışma da

katılımcıların yaşlarının boş zaman engel düzeyleri üzerinde bir fark yarattığını belirtmişlerdir. Literatürde yapılan bu çalışmayı destekler nitelikte olan çalışmalarda mevcuttur. Örneğin; Demirel ve diğ. (2013) yapmış oldukları çalışmada katılımcıların boş zaman engel düzeyleri ile yaşları arasında herhangi anlamlı bir ilişki bulamamışlardır.

Medeni durum değişkenine göre zaman ve ilgi eksikliği ile tesis yetersizliği alt boyutunda istatistiki açıdan bekarlardan kaynaklanan anlamlı farklılık bulunmuştur. Karaçar ve Paslı (2014) yapmış oldukları çalışmada medeni durumun boş zaman engelleri üzerinde önemli bir etki yarattığı anlaşılmaktadır. Yine Yaşartürk ve diğ. (2016)'nin yaptıkları başka bir çalışmada da medeni durumun boş zaman engelleri üzerinde bir etkisi olduğu görülmektedir. Sözü edilen her iki çalışmada da evli olanlar bekar olanlara göre daha fazla engelinin olduğu görülmektedir. Bu çalışmada bekar olan katılımcıların boş zaman engel düzeyleri daha fazladır. Bunun nedeni emniyet mensupları arasında bekar olan katılımcıların dış görevlere evli olanlara oranla daha fazla gönderilmesi ve hafta sonu görevlerinde daha fazla tercih edilmelerinden kaynaklanıyor olabilir.

Çalışma yılı değişkenine göre alt boyutlar arasında herhangi anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Has ve Öztürk (2016)'ün yaptıkları çalışmada sağlık sektöründe çalışanların çalışma yılları ile boş zaman engelleri arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Katılımcıların yaşamış en çok yaşamış oldukları yerleşim yerine göre boş zaman engelleri arasında anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır ($p<0,05$). Yapılan ikinci düzey LSD testi sonucunda şimdiye kadar en çok ilçede yaşayanlar diğer yerleşim yerlerinde yaşayanlara oranla daha çok engel ortalamalarında sahiptir. Yaşartürk ve diğ. (2016)'nin yapmış oldukları çalışmada Köy/İlçe de yaşayan katılımcılar diğer yerleşim yerlerinde yaşayan katılımcılara oranla daha yüksek boş zaman engellerine sahiptirler.

Katılımcıların boş zaman değerlendirme şekilleri ile boş zaman engelleri arasında herhangi anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Başka bir ifade ile katılımcıların boş zamanlarını nerede değerlendirdikleri ile boş zaman engelleri arasında herhangi bir ilişki söz konusu değildir. Sarol ve diğ. (2016)'nin yapmış oldukları çalışmada da bu çalışmamıza benzer olarak katılımcıların boş zamanlarını değerlendirme biçimleri ile boş zaman engelleri arasında herhangi anlamlı bir farklılık görülemediği.

Sonuç olarak medeni durum, cinsiyet, en çok yaşanan yer ve çalışma yılı değişkenleri boş zaman engelleri konusunda etkili değişkenler olarak ele alınabilmektedir.

KAYNAKLAR

- Tarancı, K., Şentürk, A. (2019). Emniyet Mensuplarının Rekreatif Etkinliklere Katılımlarında Engel Teşkil Eden Faktörlerin Belirlenmesi (Kütahya İli Örneği). *SPORTIVE*, 2 (1),1-11
- Akyüz, H. (2015). *Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi Bartın Üniversitesi Örneği*, Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bartın.
- Avcı, T. (2009) *Muğla İli Milli Eğitim Müdürlüğü'nde Görev Yapan Öğretmenleri Serbest Zaman Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Çelik, Z. (2014). *Ankara Polis Koleji Öğrencilerinin Boş Zaman Aktivitelerine Yönelik Tutumların İncelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Demir, C., Demir, N. (2006). Bireylerin Boş Zaman Faaliyetlerine Katılmalarını Etkileyen Faktörler ile Cinsiyet Arasındaki İlişki: Lisans Öğrencilerine Yönelik Bir Uygulama, *Ege Akademik Bakış Dergisi*, 6(1), İzmir.
- Demirel, M., Gürbüz, B., Dumlu, Y., Balcı, V. (2013). Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılımını Engelleyen Faktörlerin Belirlenmesi, 2. *Rekreatif Araştırmaları Kongresi*, Aydın, Turkey, ss.600-607.
- Demirel, M., Harmandar., D. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılımlarında Engel Oluşturabilecek Faktörlerin Belirlenmesi, *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6(1), ss. 838-846
- Doğan, İ. (2000). *Sosyoloji- Kavranlar ve Sorunları*, Sistem Yayınları, İstanbul.
- Dorwart C., Leung Y., F., Moore R. (2004) Managing Visitors' Perceptions. *Parks and Recreation*; 39(5).
- Ekinci, N., E., Kalkavan, A., Üstün, Ü., D., Gündüz, B. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Sportif ve Sportif Olmayan Rekreatif Etkinliklere Katılmalarına Engel Olabilecek Unsurların İncelenmesi, *Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- Erdem, B. (2011). *Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Bölümlerine Göre Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılım Biçimlerinin Belirlenmesi ve Sportif Faaliyetlerin Bu Katılımdaki Yeri*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Erbesler, A. (1987). *İş Gücünün Zaman Kullanımı ve İş Verimliliğinin Etkileyen Sosyo-Ekonomik Faktörler*, Milli Produktivite Merkezi Yayınları, Ankara.
- Gezer, H. (2014). *Spor Yapan ve Spor Yapmayan Emniyet Teşkilatı Mensuplarının Yaşam Doymu ve Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi (Malatya Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Guilliani, M., Feldman, R. (1993). Place Attachment In A Development And Cultural Context, *Journal of Environment Psychology*, 13, s. 267-274.
- Gülbahçe, Ö. (2010). *Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi*, Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
- Gülser, F., Y. (2017). *Metropol Kentlerde Rekreatif Sunumu ve Kullanım Sorunları, İzmit Kenti Örneği*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Gürbüz, B., Karaküçük, S., (2007). Boş Zaman Engelleri Ölçeği-28: Ölçek Geliştirme, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması, *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(1): 3-10.
- Gürbüz, B., Öncü, E. & Emir, E. (2012) Rekreatif Etkinliklere Katılımın Önündeki Engellerin Belirlenmesi: Üniversite Öğrencileri Örneği. *12th International Sport Sciences Congress*, Denizli, Turkey.
- Has, F., Öztürk, H. (2016). Sağlık Sektöründe Çalışanların Rekreatif Etkinliklerine Katılımcılarının Önündeki Engellerin Belirlenmesi, 3. *Uluslararası Spor Bilimleri Turizm ve Rekreatif Öğrenci Kongresi 27-29 Mayıs 2016*, Gaziantep.
- Jondeau, E., Rockinger, M. (2003). Conditional volatility, skewness, and kurtosis: existence, persistence, and comovements. *Journal of Economic Dynamics & Control*, 27, 1699 – 1737
- Karacar, E., Paslı, M., M. (2014). Turizm ve Otel İşletmeciliği Programı Öğrencilerinin Rekreatif Eğilimleri ve Rekreatif Etkinliklere Katılımına Engel Olan Faktörler, *Turizm Akademik Dergisi*, 1 (1): 29-38.
- Karaküçük, S. (1997). *Rekreatif: (Boş Zamanları Değerlendirme) Kavram-Kapsam ve Bir Araştırma*, Seren Ofset, Ankara.
- Kaya, A., M. (2011). *Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Yönelik Tutumları ve Boş Zaman Motivasyonlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.

- Tarancı, K., Şentürk, A. (2019). Emniyet Mensuplarının Rekreatif Etkinliklere Katılımlarında EngelTeşkil Eden Faktörlerin Belirlenmesi (Kütahya İli Örneği). *SPORTIVE*, 2 (1),1-11
- Kırtepe, A. (2018). Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Aktivitelere Katılımına Engel Olan Unsurların Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Turkish Studies: Social Sciences*, Volume 13/18, p. 901-910.
DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.14142>.
- Lakot, K. (2015). *Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarında Serbest Zaman Algısı ve Engelleri*, Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Mc. Millen, J., B. (1983). The Social Organization of Lesiure Among Mexican Americans, *Journal of Leisure Research*, 15(2)
- Önal, L. (2017). *Atatürk Üniversitesi Öğrencilerinin Boş Zaman Tutumları İle Boş Zaman Aktivitelerine Katılımını Engelleyen Faktörlerin İncelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Özışık Y. (1998). *Kara Harp Okulu Öğretim Elemanlarının Rekreatif Sorunları Üzerine Bir Araştırma*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Polat, C. (2017). *Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılım Engellerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi (Kütahya İli Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Sarol, H., Gürbüz, B., Çimen, Z., Emir, E. (2016). Fiziksel Aktivitelere Katılımda Algılanan Engeller ve Motive Eden Faktörler, *14. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı*, Antalya, 1-4 Kasım.
- Sevil T., Şimşek K., Y, Katırcı H., Çelik O., V., Çeliksoy M., A. (2012) Boş Zaman ve Rekreatif Yönetimi. 1. Baskı. Eskişehir: *Anadolu Üniversitesi Yayını*; 2012.
- Yaşartürk, F., Uzun, M., İmamoğlu, O., Yamaner, F. (2016). Sedarter Kadınların Rekreatif Etkinliklere Katılımlarının Önündeki Engellerin İncelenmesi, *International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS)*, 4, 789-803.